

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului Ceban Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Ceban Andrei Xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în or. xxx str. xxx nr. xx ap. xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 28.03.2018 - 27.12.2018 (prima instanță);
2. 21.01.2019 - 13.03.2019 (instanța de apel);
3. 07.06.2019 – 30.10.2019 instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Ocnița) din 27 decembrie 2018, Ceban Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie 27500 lei.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Ceban Andrei la 28.09.2017, în jurul orei 17:45, aflându-se în fața blocului locativ nr. 39, situat pe str. Ion Creangă din or. Ocnița, a adresat expresii obscene adresate lui Josan Svetlana, înjosindu-i onoarea și demnitatea, precum și în scopul supunerii acesteia unei presiuni psihice, a amenințat-o cu omor, atât în formă verbală, cât și cu folosirea în acest scop a unui cuțit, pe care a intenționat să-l aplice în privința lui Josan Svetlana, astfel că ultima a perceput această amenințare ca fiind reală.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Ceban Andrei în baza art. 155 Cod penal, după indicii calificativi – amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul acestei ameintări.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Chilat Victor în numele inculpatului Ceban Andrei, prin care a solicitat casarea acesteia,

rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a inculpatului Ceban Andrei.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță eronat a apreciat ca veridice declarațiile părții vătămate Josan Svetlana, însă a ignorat declarațiile inculpatului, fără o motivare și analiză clară.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a conchis că amenințările inculpatului au fost percepute de partea vătămată ca reale și a fost posibilă realizarea acestei amenințări de către inculpat, deoarece acesta a scos un cuțit din buzunar, concomitent amenințând verbal partea vătămată.

Cu referire la argumentele de apel ce țin de aprecierea declarațiilor inculpatului, părții vătămate și a martorilor, instanța de apel a notat că sunt nefondate, menționând că declarațiile părții vătămate și a martorilor sunt consecvente, corespund cu declarațiile din cadrul urmăririi penale și în prima instanță, coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești. Totodată s-a indicat că martorii și partea vătămată au dat declarațiile sub jurământ, fiind preveniți de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false.

Ce ține de pedeapsă, instanța de apel a menționat că prima instanță la stabilirea acesteia a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal face parte din categoria celor mai puțin grave, de faptul că este invalid de gr. II, se află la evidența medicului psihiatru, însă poate fi recunoscut responsabil, de motivul infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării făptuitorilor, este anterior condamnat, antecedentul penal fiind stins, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, fără a se căi sincer pentru faptele comise și fără a recunoaște vina pentru fapta comisă, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

În acest sens, instanța de apel a notat că pedeapsa cu amendă stabilită de prima instanță este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a lui Ceban Andrei.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului Ceban Andrei, care fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea

acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ceban Andrei să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- nu au fost cercetate sub toate aspectele probele administrate, și anume declarațiile inculpatului Ceban Andrei prin care acesta în timpul conflictului cu Josan Svetlana a numit-o cu cuvinte necenzurate, or și aceasta îl numea cu cuvinte necenzurate, dar a negat că a atacat-o cu cuțitul și că a amenințat-o cu moartea, iar declarațiile martorilor din ședința de judecată sunt false, precum și declarațiile părții vătămate Josan Svetlana ce au fost apreciate eronat ca fiind veridice;

- însăși comportamentul părții vătămate și anume atitudinea acesteia în timpul conflictului, demonstrează că aceasta nu s-a simțit ca o victimă, or a agresat și numit cu cuvinte necenzurate inculpatul;

- deși conform prevederilor art. 62 Cod penal, amenda constituie o pedeapsă mai blândă decât cele prevăzute de sancțiunea art. 155 Cod penal, prima instanță nu a ținut cont de situația financiară grea a familiei inculpatului, care nu are resurse financiare suficiente pentru a achita amenda, inculpatul e invalid de gradul II, nu este angajat în câmpul muncii, motiv din care pedeapsa stabilită este una inechitabilă.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referință:

5.1. Procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că recurentul își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor ce nu constituie temei de recurs, iar instanța de apel s-a expus motivat pe alegațiile invocate.

De asemenea, procurorul indică că atât prima instanță, cât și instanța de apel la adoptarea soluției în latura pedepsei, au ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Astfel, constată că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final a stabilit o pedeapsă echitabilă.

5.2. Partea vătămată Josan Svetlana, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că argumentele prezentate în recurs sunt false și nu sunt confirmate prin careva probe, iar inculpatul este caracterizat negativ, duce un mod de viață parazitar, e sănătos, consumă alcool, iar situația financiară a acestuia nu este grea, în condițiile în care a angajat doi avocați.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, deși recurentul nu indică expres vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul recursului rezultă că acesta contestă vinovăția inculpatului Ceban Andrei în comiterea infracțiunii incriminate, manifestând dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de judecată, precum și individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului Ceban Andrei.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei și sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, analizând argumentele recurentului, Colegiul penal atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, invocând că declarațiile inculpatului Ceban Andrei, părții vătămate Josan Svetlana nu au fost cercetate sub toate aspectele și care în opinia lui au fost apreciate eronat ca fiind veridice, iar declarațiile martorilor din ședința de judecată sunt false.

În acest sens, Colegiul penal reține că asemenea critici nu pot fi acceptate în procedura recursului ordinar, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului care consideră că probele cercetate nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu dă o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează

cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în baza cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că nu este demonstrată vinovăția inculpatului Ceban Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe cercetate de prima instanță (f.d. 120-126) descris în sentință, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 154-159).

Totodată, ce ține de alegațiile recurentului că *„deși conform prevederilor art. 62 Cod penal, amenda constituie o pedeapsă mai blândă decât cele prevăzute de sancțiunea art. 155 Cod penal, prima instanță nu a ținut cont de situația financiară grea a familiei inculpatului, care nu are resurse financiare suficiente pentru a achita amenda, inculpatul e invalid de gradul II, nu este angajat în câmpul muncii, motiv din care pedeapsa stabilită este una inechitabilă”*, ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal notează că nu pot fi acceptate și sunt inadmisibile, or potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, iar din textul apelului declarat de partea apărării (f.d. 130-131), rezultă că s-a contestat sentința primei instanțe doar sub aspectul vinovăției inculpatului, fiind solicitată achitarea acestuia, poziție menținută de inculpat și la ultimul cuvânt (f.d. 150).

Subsidiar, instanța de recurs ordinar verificând materialele cauzei, atestă că instanța de apel pe aceste aspecte nu a admis vreo eroare de drept ce ar constitui temei de recurs, și a argumentat suficient de detaliat soluția sa de menținere a sentinței primei instanțe fără modificări și în latura pedepsei (f.d. 158), ținând cont de circumstanțele cauzei, precum și de cele invocate de recurent în prezentul recurs.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate

acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului Ceban Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Ceban Andrei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor